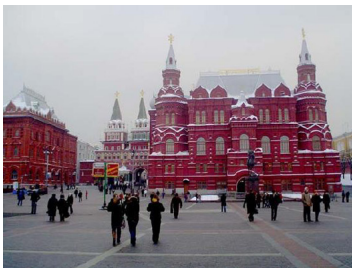

Шетајући минуле јесени престоницом Русије, обузимао би ме мистични осећај сигурности, припадности и топлине, што се најприближније може упоредити са искуством седења уз жар кућног камина. Пут би ме обично водио поред велелепног здања тек обновљеног Большој театра, широким градским улицама све до Црвеног трга и зидина Кремља. Неизбежан поглед према чудесном [Храму Василија Блаженог](#) сваки пут би одузимао дах. Налазити се у срцу словенског православља.

Замишљена лица путника московског метроа, често уроњена у какве новине, књигу, или неки од небројених геџета модерног времена, као да крију врло препознатљиву меланхолију. Корупција разједа ово друштво, она је свеprisутни део свакодневице житеља мегаполиса.

Све државе произашле из некадашњег византијског круга имају сличан проблем. Руска душа, као и српска уосталом, тешко се сналази када је реч о поунутрењу појма *уређеност* и *преокреташку*. Ту наилазимо на вододелницу вредну осврта. Наиме, прихватањем наметнуте формуле о непремостивом јазу између кристалне и аморфне цивилизације, неосетно клизимо у самомржњу. Ваљајући се у блату сопствене инфериорности, пожелимо тада да постанемо нешто друго, да одбацимо што даље од себе тај осумњичени идентитет.

Сваки разговор о политичкој сцени Русије последњих година као неизбежну тему имао је владајући тандем. Дуго оклевање двојца Путин/Медведев да се изјасни о кандидатури на предстојећим председничким изборима, отварало је простор за бројна нагађања. Њихова вербална чарка око Либије некима је послужила да брже-боље прогласе [„крај тандема“](#), док су други констатовали како се подигло [„много буке ни око чега“](#). С обзиром да је двојац исказао политичку вољу да и надаље наступа заједнички, занимљивијим се чини разматрање термина „тандем“ као политички смисленог појма након што председнички избори буду спроведени.

На телевизији гледам како председник Медведев јавно, на некаквом политичком форуму, смењује министра финансија Алексеја Кудрина. Министар се ето дрзнуо да на америчком тлу изговори како не види себе у тек најављеној будућој влади коју ће предводити Дмитриј. Кудрин се дакле свесно одлучује на отпадништво. Углађени „западни“ модел налагао би рецимо да председник (у случају Русије уставно „старији“) позове премијера и пренесе му да заблуделом министру поручи како се од њега очекује да поднесе оставку. Иако амбициозни Дима необично воли да копира „пиар“ манире западних политичара, егzekуција у себи ипак садржи елементе азијатске бруталности: повређена сујета све је подредила замишљеном понижењу политичког неподобника. И док Владимир Путин на сличан начин поступа с [познатим тајкуном](#) ради добробити ојађене групе грађана, Медведев се одлучује да тај медијски упечатљив поступак на свој начин примени на дотадашњем члану тима, чији заједнички

капитен

би требало да буде управо „тандем“. Изузетна хладнокрвност коју, у за њега драматичним моментима, пред телевизијским камерама

[демонстрира Кудрин](#)

, као да се претвара у средиште тог догађаја. Својим држањем он добија ореол симпатичне жртве. Тако се,

дакле

, репродукује опозиција.

Да би успешно премостио један председнички мандат, Путин је једноставно био принуђен да изабере политичара који ће бити у стању да коректно обавља председничку функцију, по могућству без озбиљнијих дисонантних тонова. Поред тога, Владимиру свакако одговара да очи јавности не буду упрте само у њега. Помисао да је за првог човека Русије ово био период својеврсне релаксације, а праћење медијских нагађања о односима на државном врху можда и добра забава, није далеко од ума. Међутим, нови председнички мандат Путина отворио би питање смисла даљег наратива о тандему. По свој прилици Медведеву у том случају предстоје две могућности: или ће затомити своје политичке амбиције и постати нека врста Путиновог Мирка Цветковића (свакако гласнијег!), или ће даљим развијањем свог прозападног и [неолибералног усмерења](#), које као да поново вуче Русију у несрећне деведесете, и сâм завршити у дисидентским водама.

Може ли Медведев бити Путинов Цветковић

Пише: Стефан Душанић
уторак, 10 јануар 2012 23:19

~~Медведев је у јануару 2012. године посетио Србију и са Путином је разговарао о могућности да се у Србији одигравају избори за председника Републике. Медведев је изјавио да је Путин спреман да подржи такве изборе, али да је неопходно да се у Србији одигравају избори за председника Републике.~~